



Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 4404

Doknr.
37723729

Dato
10-09-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 13. august 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 728 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 728:

"Vil ministeren redegøre for, hvor mange grønlandske børn der er blevet hjemgivet efter lovændringen og fra hvilke kommuner – og hvor mange af disse hjemgivelser der er sket, inden VISO har haft mulighed for at gennemgå sagerne? Vil ministeren desuden redegøre for, hvordan hun vil sikre og følge op på, at de kommuner, der pludselig hjemgiver grønlandske børn uden at VISO har haft mulighed for at gennemgå sagerne, ikke oprindeligt har anbragt børnene uden det fornødne faglige eller juridiske grundlag? Spørgsmålet henviser til »I fire år har Pilunnguaq Olsen kæmpet for at få sine børn hjem. Nu går ønsket i opfyldelse«, knr.gl, den 28. maj 2025."

Svar:

Der lægges til grund for min besvarelse, at der med 'lovændringen' henvises til, at der med lovforslag nr. L 139 om ændring af barnets lov (Oprettelse af en særlig enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold) pr. 1. maj 2025 blev oprettet en særlig enhed med ekspertise i grønlandske forhold under VISO (den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation i Social- og Boligstyrelsen).

Jeg kan oplyse, at Social- og Boligministeriet ikke ligger inde med opgørelser over antallet af børn, der er blevet hjemgivet efter lovgivningen, samt i hvilke kommuner, da lovændringen som nævnt trådte i kraft d. 1. maj 2025.

Jeg kan desuden oplyse, at anbringelsesstatistikkerne for det gældende år sædvanligvis offentliggøres året efter, hvormed anbringelsesstatistikken for 2025 forventes offentliggjort i 2026, hvor det forventes at være muligt at opgøre antallet af hjemgivelser efter oprettelse af den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold.

For så vidt angår reglerne om hjemgivelse generelt, fremgår det af barnets lov, at indsatser iværksat til et barn eller en ung med behov for særlig støtte, f.eks. en anbringelse, skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål, eller når barnet eller den unge fylder 18 år. Det fremgår endvidere, at et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet, først kan hjemgives, når kommunen har truffet afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde. Hjemgivelsesperioden kan vare op til 6 måneder, og længden fastsættes under hensyn til at sikre barnet en skånsom



hjemgivelse og forberede eventuel støtte til barnet og familien efter hjemgivelsen.

Såfremt der er tale om en anbringelse med samtykke kan denne desuden ophøre på baggrund af at forældrene eller den unge, der er fyldt 15 år, tilbagekalder samtykket. Ved tilbagekaldelse af samtykket til en anbringelse er betingelserne for anbringelsen ikke længere opfyldt, og kommunen skal i så fald inden syv dage, fra forældrene eller den unge over 15 år anmoder om en hjemgivelse, træffe afgørelse om hjemgivelse og fastsættelse af en hjemgivelsesperiode og/eller overveje om der er behov for en anbringelse uden samtykke.

Sager om anbringelse uden samtykke skal som udgangspunkt genbehandles, hvilket betyder, at anbringelsesgrundlaget løbende efterprøves af børne- og ungeudvalget i kommunen. Når børne- og ungeudvalget træffer afgørelse om en anbringelse uden samtykke, skal der derfor altid tages stilling til, hvornår børne- og ungeudvalget skal foretage en genbehandling af sagen for at påse, om betingelserne for anbringelsen uden samtykke fortsat er opfyldt.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at kommunens afgørelse om henholdsvis hjemgivelse og fastsættelse af en hjemgivelsesperiode kan påklages til Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehavere samt den unge, der er fyldt 10 år. Klager over afgørelser om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode har som udgangspunkt opsættende virkning. Det betyder, at barnet eller den unge som udgangspunkt ikke kan hjemgives til forældrene, før klagesagen er behandlet.

For så vidt angår sager vedrørende familier med grønlandsk baggrund, som den der omtales i artiklen vedlagt spørgsmålet, kan jeg oplyse, at den særlige enhed i VISO med ikrafttrædelsen af overfornævnte lovforslag L 139 blandt andet har til opgave at gennemgå igangværende anbringelsessager vedrørende familier med grønlandsk baggrund, hvor der er eller må antages at have været anvendt en standardiseret psykologiske test i forbindelse undersøgelser og vurderinger som led i sagens oplysning. Enheden skal i disse sager udarbejde en sammenfattende vurdering til kommunen til brug for kommunens eller Ungdomskriminalitetsnævnets vurdering af, om sagen skal genoptages.

Afslutningsvist vil jeg gøre opmærksom på, at den særlige enhed i VISO som følge af den nævnte lovændring skal inddrages af kommunerne i nærmere afgrænsede nye anbringelsessager vedr. familier med grønlandsk baggrund. Formålet med dette er netop at sikre, at fagfolk med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold inddrages i sagsoplysningen, og at der i sidste ende træffes afgørelse på et solidt grundlag.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister

